

[H. F. Ulrichsen.]

taget dem op til en konsekvent og effektiv Behandling.

Jeg vil gerne, nu jeg kommer med et Par Bemærkninger om København, give min Tilslutning til netop en indsendt Artikel, der er fremkommet fra en tidligere Parlamentariker, som meget ofte er Talsmand for, hvad jeg vil kalde Opinionen, den gamle Professor Ellinger, der har skrevet nogle Bemærkninger om det triste i visse Ændringer i den gamle Bys Fysiognomi og samtidig udtrykt sin Glæde over, at man dog visse Steder synes at være i Stand til at bevare det, der er smukt, eller bygge noget nyt, som kan føjes ind i det gamle, jævnfør f. Eks. Udsigten her fra Christiansborg over mod Holmens Bro, og i den Forbindelse vil jeg gerne i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Vanggaard sige, at jeg vilde finde det meget ønskeligt, om det vilde være muligt at bevare en saa god og smuk Bygning som Vartov, og pege paa, at der meget ofte for Bygningsfredningens Vedkommende foregaar Ting, som alle Venner af gamle og smukke og harmoniske Bygninger maa være meget kede af. Man har nok Bygninger, der er fredet i Klasse A, men alligevel falder de en skønne Dag, og det er et Spørgsmaal, om man ikke skulde tænke paa Indførelse af Bestemmelser, der gav Mulighed for, at Staten overtog saadanne Bygninger til Grundværdien plus Nedrivningsværdien. Paa denne Maade vilde man sikkert være i Stand til at opretholde en Del monumentale Bygninger, en Del historiske eller arkitektoniske Mindesmærker, der er af væsentlig Værdi.

For Trafikspørgsmaalenes Vedkommende vil jeg for det første gerne sige, at jeg, der var Medlem af det Udvalg, der i sin Tid blev nedsat vedrørende Indførelse af Hovedveje, er af den Opfattelse, at Regeringen gik væsentligt videre, end man i Udvalget havde tænkt sig, da det drejede sig om at fastslaa, hvilke Veje der skulde være Hovedveje. Jeg tror, at man i Øjeblikket har lidt for mange Hovedveje, og kan ikke rigtig forstaa den Tendens, der af Prestige Grunde er i forskellige Dele af Landet til at faa endnu flere Veje behæftet med Prædiketet Hovedvej. Hovedvejsordningen er udmærket, men man skal bare ikke gøre Trafikaarer af anden og tredje Grad til Hovedveje.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at jeg er meget ked af den Begrænsning af Hovedvejenes Forkørselsret, som for nylig er blevet indført ved Cirkulæret om Rundkørsel. Jeg fandt, at Motiveringen derfor

var overordentlig slet. Jeg kan huske, der var engang en ledende Senior i Studenterforeningen, som i Regelen, naar han sagde noget, tilføjede: med denne noget spinkle Motivering, og jeg synes sjældent, denne Bemærkning; med denne noget spinkle Motivering, har passet bedre end paa Udvalgets Motivering for en delvis Suspension af Hovedvejenes Forkørselsret, nemlig for saa vidt vedrører Rundkørselen: Det er efter mit Skøn af afgørende Betydning, at saadanne Færdselsregler er klare og enkle, og at der ikke gaas paa Kompromis paa noget som helst Felt. Derfor vil jeg tro, at det vilde være af praktisk Betydning ved første Lejlighed igen at faa ophævet denne Indskrænkning i Hovedvejenes Forkørselsret.

Man har fra Automobili side bedt mig nævne en lille Sag i Forbindelse med Hovedvejene. I forskellige Vejsving er der en hvid Stribe, som skal mane Automobilerne til at holde sig paa den rette Side af Lighedstegnet, den rette Side af Midten. Der er ingen Tvivl om, at det i Taage vilde være af stor Betydning, om Hovedvejene var forsynet med en saadan hvid Stribe i Midten. Den kunde maaske ogsaa ellers bidrage til, at Vognene holdt sig paa den rigtige Side, men i hvert Fald i Taage er det saaledes, at det eneste Ledefyr, saa at sige, nu er Grøften, og langs med Grøften foregaar den cyklende og gaaende Færd. Man siger fra Automobili side, at det vilde være af stor Betydning, om Hovedvejene kunde forsynes med en hvid Stribe, saa vilde den hvide Stribe være Ledefyret i Tilfælde af Taage.

Der har i Dag været et Møde i Jernbaneraadet. Jernbaneraadet er en meget fornem Institution, som staar allerførst i Statskalenderen under Statsbanerne, men det betyder ikke saa forfærdelig meget, for Jernbaneraadet er i Virkeligheden en Forsamling, der har meget lidt at gøre. Det eneste, det i Regelen foretager, er at registrere det, der er sket. Man faar Meddelelse om den Køreplan, der for længst er kørt efter, og om den Beretning fra Statsbanerne, man har kunnet sidde og læse hjemme. Ja, saa kan man naturligvis spørge om enkelte Ting; spørge Generaldirektøren, der er til Stede, men saa vil man i Regelen faa det Svar, at Fremtiden kan man ikke drøfte i denne Forsamling, Fremtiden maa drøftes paa det politiske Forum. I Anledning af denne Henvisning til at drøfte Fremtiden paa det politiske Forum vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvilke Forberedelser der eventuelt